

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izmši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vsa leta 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za jeden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za jeden mesec 1 K 90 h. Za pošiljanje na dom računa se za vsa leta 2 K. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Posamezne številke po 10 h. Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od štiritopne petit-vrste po 12 h, če se oznanilo jedenkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnštvo naj se blagovoli pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnštvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34. — „Narodna Tiskarna“ telefon št. 85.

Posl. Šuklje pred volilci.

(Konec.)

In pri čem smo dandanes? Počenši z l. 1883, ko sem bil v prvi izvoljen v deželni zbor, zastopal sem to misel, da na Kranjskem mora ozir na rapidno propadajoče gmotno blagostanje napotiti vse stranke, da napravijo med seboj neko premirje. Vistini izboljšale so se od tedaj naše razmere z nemškimi sodeželani, in jaz za svojo osebo živo obžalujem, da utegne postopanje vodje nemške stranke, barona Schwegla v državnem zboru in moralna sokrivda njegova glede na pohlepnost in neodjenljivost nemške levice, neugodno vplivati na prijazne odnose s kranjskimi Nemci. Ali kak položaj je v zadnjih letih na Kranjskem nastal med narodnimi strankami?

Glasno in jasno povem, da sem in ostanem zvest pristaš naprednim idejam. V grob bodem seboj vzel ono prepričanje, katero me je navduševalo v mladostnih letih, da je spas in bodočnost našemu narodu iskati zgolj v svobodnem napredku. In nise se izneveril temu programu, ako sta me sedaj, ko mi je brada osivela, skušnjava in premišljevanje pripravila do spoznanja, da si politični svobodomiseln napredek in pozitivna verska misel nikakor nista v protislovju. Lahko bi delovali v ločenih taborih, sicer vendar vsak s svoje strani za izomiko in srečo naroda slovenskega, mesto tega pa razsaja med nami tako neizprosni boj, da mu skoraj sličnega ne dobimo po širokem svetu. Časopisje bi moralo blažiti ljudstvo, mesto tega ga z robato svojo pisavo, s teptanjem vsake avtoritete kuži in zastruplja. Predobro vem, da se s temi odkritimi besedami ne prikupim niti tej niti oni stranki, ali hvala Bogu, ni treba mi hliniti se, prostodušno lahko izrekam, kar mi velevala vest in narodno poštenje, in če mi vsled svoje odkritosti odtegnete svoje zaupanje, drage volje vam pustim svoj mandat, kateri je v današnjih žalostnih odnosih itak le breme in muka vestnemu poslancu. Greši se pri nas na Kranjskem neprestano z obeh strani. Glasilo napredne stranke se je tako zakopalo v strankarski boj, da mu bo kmalu vsak kaplan prešestnik in vsak župnik nenasiten lakomnež, „Slovenec“ in njegov ljubljanski sodrug pa pišeta o inteligenci, kakor da bi bil sleherni trgovec že oderuh in goljuf, in sleherni odvetnik — seveda, ako ne trobi v njih rog — že slepar. In s tako hrano se krmi dan na dan ubogi prosti naš narod! Dogodki zadnjih let, zlasti zverinski zločin, kateremu je žrtva bil jeden najblažjih vladarjev, kar jih pozna zgodovina, kralj italijanski, morajo nas uveriti, da nikoli še ni tako zelo trebalo med človeštvom gojiti spoštovanje pred avtoriteto in pred zakonom. V nas pa delamo le na to, da se spoštovanje pred avtoriteto popolnoma zatrem med narodno maso! — In vsaka stranka vidi napake le pri protivniku ter je slepa za svoje lastne zmote. Brez ovinkov povem, da se je med našo duhovščino, zlasti med mlajšo, v zadnjem času pokazala neka pretirana samovestnost in čudna nestrpnost. Res je, da pri nas vstopi v duhovski stan mnogo nadarjenih mladih mož. Mnogo jih pa je tudi okornih in slabo talentiranih. Videl sem duhovnike, kateri so se kot slabonadarjeni, okorni in navadni učenci šolali pod menoj. Z največjo silo spravili smo jih skozi maturo; ko vstopijo potem v semenišče, se jednostransko pripravijo za svoj stan, a

splošne omike, obširnega obzorja, zlasti pa politične vede si tam naravno ne morejo pridobiti. A glej čuda, komaj postane tak revež kaplan v kaki hribovski vasi, že misli, da mora apodiktčno govoriti o vsaki stvari! Novodobnega življenja ne pozna, o težkih problemih narodnega gospodstva in političnih znanosti ima k večjemu nekoliko jednostranske, slabo prebavljene teorije, in vendar oblastno obsoja in zametava vsakega, kateri drugače sodi o političnem in gospodarskem organizmu kakor on, ter zmerja vsakega, da je brezverec.

A inteligenca in njena častniška glasila? Priznavam, da smo često nemilo zadeti po preoblastnem nastopanju tega ali onega posameznega duhovnika, čestokrat smo užaljeni po tisti nestrpnosti ozkosrčnosti, s katero se nekateri vročekrvneži spravljajo na naše slovnstvo, našo omiko, novodobne naše nazore, ali tudi mi v svojem odporu prekoračimo često pravo mejo. Mesto da zavrnemo v svojih časopisih pojedinega ofenzivnega duhovnika, napada se takoj ves preznameniti duhovski stan. Naravno je, da taki napadi skelijo in naravno, da duhovščina v silobranu zopet vporablja vsa sredstva da si ohrani omajano svojo pozicijo. Zato nujno svetujem, naj se v obeh taborih orožje nekoliko omeji!

Žal, da se je ta boj zanesel tudi na gospodarsko polje. In tu moram reči, da je krivda „Slovenčeve“ stranke večja. Kot praktičen nacionalen ekonom rečem, da je gospodarsko vprašanje za nas še važnejše kot jezikovno.

Narodnonapredna stranka pa je držala roke križem. Ustanovila je pač nekaj posojilnic, ki delajo, a kredit je tu za kmeta predrag in dobiček deležnikov pri nekaterih posojilnicah prevelik. Narodnonapredna stranka pa se, žal, ni oprijela polja, kjer je edina rešitev kmeta in obrtnika: za družništva.

„Slovenčeva“ stranka se je pač oprijela tega principa, a hitro ga je kompromitirala tako, da ga težko rešimo še kdaj. Zadrugištvo ima namen, da koncentruje denarno moč, skrbi za izboljšanje produktov, za cene stroje, surovine ter za direktne zveze med producenti in konsumentami. A pri nas? Konsumna društva nam pobijajo trgovski stan in oškodujejo cel srednji stan.

Pri teh gospodarskih društvih so pač kumovali politični razlogi! Kar bi moralo biti pritiklina, je postalo glavna stvar. S par vinarji, za katere se dobi blago cenejše, se ne reši kmeta in obrtnika, a stvar se je dandanes pritirala vendar že tako daleč, da se majó glavni stebri naroda.

Da se je dobri princip zadrugištva pokvaril tako, da je danes na največjo škodo naroda, tega je krivo pač vodstvo „Slovenčeve“ stranke in vodstvo teh konsumnih društev.

Sedaj se snuje tudi nova zavarovalnica. Pri novi zavarovalnici je dosti, čestokrat vse zavisno od one osebe, kateri se poveri vodstvo. To vam mora biti strokovno izobražen, osebno neotakljiv veljak, mož, kakor so n. pr. Čehi si ga pridobili za svojo „zemsko banko“ v osebi dra. Matuša. Pri nas pa, če poročajo listi istino, se misli na ravnokar upokojenega uradnika brez strokovnega znanja, brez vsakojakih osebnih garancij, le radi tega, ker je možak imel že toliko političnih prepričanj, kakor ima nebeška mavrica barv in si je nazadnje, potem ko je bil že Nemeč, radikalen

„Narodovec“, celo Šukljejanec, sploh vse, kar je v nas mogoče, klerikalno krinko natknjal na obraz. — Taki psevdokonservativci škodujejo konservativni stvari več kakor vsi napadi najstrastnejših radikalcev! (Dobro!) Ker pa bode imel od take zavarovalnice narod le škodo, povem odkrito in brezobzirno svoje mnenje na pristojnem mestu.

S tem končujem. V današnjih razmerah vstrajati ni prijetno. Vstrajam le dotlej, dokler imam vaše zaupanje. Sodite torej in dajte mi na odkrite besede odkrit odgovor! (Odobranje.)

Gosp. predsednik volilnega shoda, župan dr. Schegula, je predlagal na to sledeče resolucije:

Na volilnem shodu v Rudolfovem dne 4. avgusta 1900 zbrani volilci izrekajo svojemu državnemu poslancu, dvornemu svetniku Šukljeju popolno zaupanje. — Nadalje sklenejo sledečo resolucijo:

I. Slovenski poslanci naj se z vsemi in najskrajnejšimi sredstvi upirajo proti določitvi nemščine kakor državnega ali posredovalnega jezika, ker bi takšna določitev naravnost nasprotovala načelu popolne narodne enakopravnosti, torej državnim osnovnim zakonom.

II. Ker ima vsaka parlamentarna obstrukcija namen, onemogočiti redno zakonodajstvo, kar je za vse narode, osobito pa Slovence sploh, posebe pa v istih kroninah, kjer so le ti v manjšinah, skrajno nevarno in neplodno, izrekajo se zbrani volilci načeloma proti vsaki obstrukciji, dokler za takšno nasprotovno sredstvo ni skrajne sile.

III. Zbrani volilci želijo, da se sestavi, ko najprej mogoče, državnozborna večina, v kateri naj bodejo zastopani vsi avstrijski Slovani, in ki naj se strogo drži načela enakopravnosti vseh narodov. (Sprejeto.)

Gosp. učitelj Šetina pa je predlagal tole resolucijo:

Zbrani volilci obžalujejo razpor med klerikalno in napredno stranko na Slovenskem in srčno želijo, da se ustavi današnji boj, vendar pa nikakor ne morejo odobravati postopanja voditeljev klerikalne stranke, kakoršno postopanje teži le po vsestranskem političnem in gospodarstvenem gospodstvu v slovenskih pokrajinah, in ki je škodljivo narodnemu, nujnemu in gospodarskemu napredku slovenskega naroda.

Gosp. župan Jutraš je izrekel končno še željo, naj bi se potezal g. drž. poslanec z vsemi silami za podaljšanje železnice do Metlike, kar je g. poslanec tudi obljubil.

Nato se je shod zaključil.

V Ljubljani, 7. avgusta.

Poroka kralja Aleksandra.

V nedeljo ob 11. uri dopoldne se je torej izvršila v beligradski katedrali poroka srbskega kralja Aleksandra z gospo Drago Mašinovo. Ves srbski narod — razen krdele Milanovih kreator in nemških intrigantov Goluchowskega — se je radoval tega dogodka. Beligrad je bil podoben razburjenemu mravljišču. Nad 30.000 tujcev z dežele in iz inozemstva je došlo. Vse mesto je bilo okrašeno, ogromne množice v slikovitih narodnih nošah in prelepe uniforme srbskega vojaštva so polnile ulice. Zgodila se ni niti najmanjša nerednost, vse pa se je izvršilo med nepopisnim navdušenjem za kralja in novo kraljico, ki je krasna Slovanka, zdrava in krepka hčerka srbskega naroda, kateremu ni — vzlic lažem čifutskih glasil — prav nič žal, da ni prišla na mesto kraljice Drage

kaka klaverna in piškava nemška prince sinja. Priče so bile pri poroki zastopniki ruskega carja, poslanik Manzurov, francoski specialni odposlanec Marchand in predsednik srbske narodne skupščine, Nestorović. Poroke so se vdeležili vsi poslanci razun angleškega, ki mora žalovati radi smrti vojvode Koburškega. Avstro-Ogrsko je zastopal poslanec pl. Heidler in drugi uradni poslaništva. Poročal je metropolit Inocenc v spremstvu škofov. Ob 1. uri je bil diner, na katerem je kraljevski dvojici napil prvi imenom ruskega carja poslanik Manzurov. Kralj Aleksander je napil carju in carici ter se zahvalil francoskemu predsedniku Loubetu, da je poslal svojega zastopnika. Marchand je odzdravil. Na toje kralj napil vsem poslanikom ter naglaševal, da bo njegova vlada vedno ljubila mir in red ter civilizacijo ter da ne bo delal nikdar pustolovske politike. V tem čustvu napija prijateljskim vladarjem. Med tem je občinstvo prirejalo ovacije kralju in kraljici. Zvečer je bila slovesna gledališka predstava, katere sta se vdeležila kralj in kraljica. Igrali so izvirno srbsko zgodovinsko dramo. Zvečer pa je bila sijajna razsvetljava. Kraljica je prosila kralja, da pomilosti še zadnje obsojene radikale, med temi Tavšanovića in urednika Protića. To se je zgodilo. O kakem nasprotovanju med narodom in armado in kraljici Dragi ni niti duha. Kralj je odlikoval več višjih častnikov, državnikov in poslanikov. Splošno vlada zavest, da je zašla srbska politika srečno v ruski kurz ter da si je kralj pridobil največjih zaslug s tem, da je odslavlil pustolovca Milana. Srbija ima danes odločno narodnega vladarja in narodno vladarico. Vse želi, da si ohrani Aleksander tudi v bodoče tisto samostojnost in energijo, s katero se je otrsela očeta in njegovih ministrskih kreatur.

Vojna na Kitajskem.

Anglija in Amerika igrata v sedanjih vojni proti Kitajski jako čudno ulogo. V Tsientsinu se angleško vojaštvo zabava, v Pekinu pa trepeče več sto tujcev za svoje življenje. Angleški častniki prirejajo vesel bankete, dočim rusko in japonsko vojaštvo že preliha svojo kri. Angleški in ameriški intrigantje so pokazali že parkrat tekom dogodkov na Kitajskem svojo umetnost. Najprej niso hoteli sodelovati pri naskoku na luko Taku, potem so delali težave Rusom, ki so zasedli železnico od Taku do Tsientsina, potem so ugovarjali vsakršnemu nadpoveljniku, ki ni angleški, končno pa so se izneverili sklepu admiralov, da se začne skupno in sočasno prodiranje proti Pekinu. Rusi in Japonci so sprevideli, da se na besedo Angležev in Američanov ni prav nič zanesiti, zato so začeli kar sami operirati misleč, da bodo s tem vsaj moralno prisilili še druge, da se jim pridružijo. A zmotili so se. Angleži in Američani so nakrat izjavili, da ne bodo pomagali, dokler ne dobe še več čet. Rusi in Japonci so sedaj seveda tudi sprevideli, da je najpametnejše, da svoje operacije proti Pekinu ustavijo, saj so sami prešibki, da bi mogli misliti na kak uspeh spriču ogromne kitajske premoči. Rusi imajo v Mandžuriji, ob Amurju preveč opravka in tam se imajo boriti s premočnim sovražnikom, da bi mogli zmanjšati ondotne svoje voje ter poslati jih v Tsientsin. Čudno vedenje Angležev in Američanov obsoja ves svet in posledice angleškega banketiranja v Tsientsinu so se že pokazale, ako so resnične vesti, katere je prinesel „Daily Express“. Ta poroča, da so Kitajci 1. t. m

napadli Tsientsin in po šesturnem boju zopet zavzeli kitajski oddelek mesta. Sedaj pa iznova streljajo na predmestje tujcev. Ta vest je prav verjetna, kajti neki sel japonskega poslanika je zapustil 26. julija Pekin ter prinesel v Tsientsin vest, da maršira general Tung proti Pejčangu, ter da se je generalni guverner pokrajine Čili prestolu zavezal, da osvoji zopet Tsientsin in Taku. O bojih, ki so se vršili 30. julija severno Tsientsina, se še poroča, da je 4000 Japoncev prodrl 5000 yardov daleč na levem bregu reke Pejho ter zgrabilo tam stoječe Kitajce. A Japonci so se morali umakniti, prekoračili so reko ter atakirali sovražnika pri Munchuangu. A tudi tu so kitajski topovi zavrnili Japonce. Tudi poskus Rusov, da bi se polastili nekega mostu, se je izjalovil. Sovražnik ima dobre pozicije in izvrstne topove. Iz Šanghaja poročajo, da so zadeli Japonci in Rusi povsod na nepričakovano energičen in spreten odpor, ter da skuša velik kitajski voj odrezati jih od juga. A Angleži in Američani se vendar nočejo premakniti. Iz Pekina je došla vest, da so obglavili ondi kar celo vrsto visokih uradnikov. Na proskripcijski listi so baje tudi nekateri podkralji in celo Lihungčang in podkralj Nankinga. Visoki uradniki južnih pokrajin se baje tresejo za svoje življenje. Da bi se bil Lihungčang sam usmrtil, se prerača. Vendar pa konzuli niso dobili na svoje vprašanje glede tega iz Lihungčangove palače nobenega odgovora.

Slomšekova slavnost na Ponikvi.

V nedeljo je slovenski narod slovesno praznoval stoletnico jednega najzaslužnejših slovenskih rodoljubov, moža, katerega se vsak zaveden Slovenec navzlic mnogim krivim njegovim nazorom s hvaležnostjo spominja, ker je imel res srce za narod in je to tudi dejanski dokazal.

Slomšek je bil po svojem političnem mišljenju klerikalec, četudi tolerantnejši in taktnejši, kakor marsikateri dandanašnji, a navzlic temu prihiteli smo tudi mi slovenski liberalci na njegovo slavnost ter jej z našo udeležbo dali sijaj in značaj, ker spoštujemo v Slomšku slovenskega rodoljuba, ustanovitelja družbe sv. Mohorja, pisatelja in pedagoga in slovenskega politika, kateremu se je zahvaliti, da je postal Maribor sedež spodnještajerske škofije, in da se je ljudsko šolstvo na Sp. Štajerskem vsaj postavilo na utrakvistično, in ne na popolnoma nemško podlago.

Te dejanske zasluge Slomškove mu zagotavljajo časten spomin mej slovenskim narodom in v proslavo teh zaslug Slomškovih zbralo se je na prijaznih Ponikvah kacic 6000 ljudi iz vseh slovenskih krajev in iz vseh stanov.

Slavnost je imela izključno naroden značaj. Klerikalstvo je ostalo popolnoma na strani in ni prišlo čisto nič na površje. Navzočnih je bilo sicer tudi mnogo štajerskih duhovnikov, a tistih reprezentantov klerikalstva na Slovenskem smo zaman iskali, ti so ostali vsi doma. Menda so vedeli, da „Slovenčev“ poskusi, dati slavnosti klerikalni značaj, niso našli odmeva na Štajerskem, in da bo ta slavnost čisto narodna manifestacija.

Poleg nebrojnega ljudstva iz bližnje okolice prihiteli so slovenski rodoljubi in mej temi najodličnejši iz vseh slovenskih pokrajin, zlasti inteligenca s Spodnje Štajerske, a prihiteli so tudi zastopniki Hrvatov in Čehov. Društev je bilo pri slavnosti zastopanih 39, mej njimi Mohorjeva družba, Matica Slovenska, Matica Hrvatska, Glasbena Matica, družba sv. Cirila in Metoda, Slovensko pevsko društvo, Sokol iz Ljubljane, Sokol iz Celja, Triglav, Slovenija, Sava in druga.

Zunanje izletnike je na kolodvoru v Ponikvah pozdravil g. Marzidovšek, na kar so udeležniki s celjsko narodno godbo na čelu in ob grmenju topičev odkorakali na Ponikvo, kjer je bil postavljen ličen slavalok. Tu je v imenu občine pozdravil goste župan Mlakar.

Slavnostni prostor pri rodoljubni hiši Podgorškovi je bil lep okrašen in se mora priznati, da je bilo v tej skromni vasi in v tej rodoljubni hiši za mnogoštevilne goste mnogo boljše preskrbljeno, kakor v marsikaterem dosti večjem kraju, kjer so se že vršile narodne slavnosti.

Slavnost se je začela z mašo, ki jo je daroval gospod opat Ogradi, in pri kateri je govoril o Slomšku g. dr. Medved iz Maribora. Sredi cerkve je stal komisar celjskega okrajnega glavarstva Kriehuber in stenografiral, da mu je kar pot s čela tekla.

Najvažnejši moment cele slavnosti je bilo odkritje spominske ploče, na kateri je napravljena dobro zadeta Slomškova glava. Pod glavo je napis: „Nepozabnemu Antonu Martinu Slomšku, knezu in škofu lavantinskemu in buditelju slovenskega naroda ob stoletnici njegovega rojstva postavili njegovi rojaki“.

Slavnostni govor je govoril dobroznani rodoljubni nadučitelj gosp. Strmšek. Ta govor priobčimo tekom prihodnjih dni doslovno za danes le omenimo, da je bil z navdušenjem sprejet, in da so zaorili močnejši Slava-klici, ko je padla zavesa in je učiteljski zbor lep ubrano zapel „Molitev za slovenski rod“.

Pri banketu, ki je sledil razkritju spominske ploče, je svirala celjska narodna godba. Predsedoval je banketu vojaški kurat g. Marzidovšek, ki je izpregovoril tudi prvo napitnico. Omenjal je, da je letos sto let, kar sta se rodila dva slovenska velikana, Prešeren in Slomšek, ter pozval naj se zakliče avtoriteti cesarju in papežu „Slava“. Godba je zsvirala cesarsko pesem, ki jo je občinstvo stoje poslušalo, kakor tudi pozneje pesem „Hej Slovani“.

Nadalje je predsednik s toplimi besedami pozdravil Čeha v češkem jeziku in Hrvate v hrvatskem jeziku.

Gosp. dr. Medved je napil zbranim zastopnikom raznih slovenskih društev v prvi vrsti Sokolom in pa najmlajšemu slovenskemu društvu, športnemu društvu iz Maribora.

Po tem govoru je hotel neki vinjeni krščanski socialist nekaj konstatirati, a je moral takoj utihniti.

V imenu Hrvatov se je za pozdrav zahvalil monsignor Čepelič, ki je udeležnikom sporočil pozdrave škofa Strossmayra. To ime je vse občinstvo kar elektriziralo. Iz tisoč grl je zadonel klic „Živio Strossmayr“ in „Slava Strossmayru“.

V imenu slovenskih in hrvatskih državnih poslancev je udeležnike pozdravil posl. Povše, ki je izrekel željo, naj bi Slovenci delali v Slomškovem duhu.

Župan Hribar, živahno pozdravljen z živio-klici, se je zahvalil v imenu Ljubljane za napitnico dr. Medveda. Povdarjal je, da je Ljubljana po škofu Slomšku imenovala jedno najlepših svojih ulic ter tako pokazala, da zna ceniti Slomškove zasluge. Tisto slovo, ki jo je želel veliki organizator Slomšek, dejal je govornik, da želi tudi on, a v tej slogi mra biti prostora za vsacega redoljubnega Slovenca, a za nikogar, ki bi hotel tako organizacijo rušiti. Govornik je zaklical Slava Slomšku.

Na to je vstal dr. Tavčar. Občinstvo mu je priredilo viharo ovacijo, kliče grogovito „Živio dr. Tavčar“. Govornik je dejal, da si šteje v dolžnost zahvaliti se za napitnico na Sokola. Zahvalil se je v imeni ljubljanskega in tudi v imeni celjskega Sokola, čigar načelnik je mlajši in stoji danes tudi pod nekim nadzorstvom, katerega govornik ne živa. Štejem si v dolžnost pojasniti, je rekel dr. Tavčar, zakaj smo prišli jaz in moja „banda“, kakor se nas je v nekem katoliškem listu imenovalo. Nismo prišli z namenom kaliti narodnega veselja, saj velja slavnost slovenskemu škofu. Tacih Slovenci nismo imeli veliko. Slomšek je imel dobro srce za slovenski narod, da si je sedel na škofovskem sedežu je to slovensko ljudstvo objemal s pravo ljubeznijo. Mi smo prišli, ker je bil Slomšek jeden prvih, ki je znal ceniti vrednost ljudskega šolstva, mi se vklanjammo Slomšku kot rodoljubu in šolniku. (Burno pritrdjevanje.) Sicer pa je vsak človek, bodi škof ali celo cesar, samo seme, ki ga vrže usoda v zemljo. Če je seme dobro, rodi dober sad, če je slabo, ne bo imelo uspeha. Tudi mož, ki stoji na čelu naroda, je samo mimogredečega pomena, narod pa ostane. Slomšek je živel za ta naš slovenski narod, in za to smo prišli tudi sem, da protestiramo, da bi se nemški kremplji polastili tega ljudstva, da bi se polastili te zemlje, ki je in mora ostati slovenska. (Viharno pritrdjevanje in burni „Živio“ klici. — Ko se vihar poleže, zakliče neki človek v delavski obleki nekaj vmes. Dr. Tavčar: Ali ima kdo kaj pove-

dati? Splošna ogorčenost. Sokoli planejo kvišku, dr. Tavčar zakliče: Ga ni človeka, da bi jaz pred njim pod mizo zlezel, a v tem so že štajerski rodoljubi dotičnega klicca kakor žogo spravili s slavnostnega prostora. Morda se je potem zatekel na tisto stran, koder so samevali krščanski socialisti.) Govornik je končal z besedami: Na čast in slavo temu dobremu, čilemu, slovenskemu narodu in njegovim zastopnikom, ki nam danes ogrevajo srca, dvigam čašo in kličem: Na zdar!

Napitnica je bila sprejeta z največjim navdušenjem in zaorili so zopet gromoviti klici „Živio dr. Tavčar“.

V imenu Hrvatov je govoril g. plem. Kukuljevič, ki je slavil Slomška kot vzornega rodoljuba in prijatelja hrvatskih preporoditeljev, dočim je v imenu Mohorjeve družbe govoril gosp. Rozman iz Celovca.

V imenu učiteljev je g. Gangl naglašal pomen Slomškega kot pedagoga, rekši, da bi danes gotovi ljudje Slomška morda pribili na križ, ter je napil slovenski domovini.

Živahno pozdravljen je potem govoril posl. Spinčič. Omenil je, da smo bili pred 1000 leti Slovenci in Hrvati združeni pod jednim kraljem, danes pa smo razcepljeni. V začetku tekočega stoletja je narod spal, a našli so se ljudje, ki so ga budili in mej temi je bil Slomšek jeden prvih. O Slomšku se pripoveduje, da je nekoč, ko se mu je dejalo, naj ne dela preveč, odgovoril: Ni potrebno da živim, potrebno pa je, da storim svojo dolžnost. Tako naj bi vsi delali, vsak naj vselej in povsod stori svojo dolžnost, ki jo ima proti narodu, saj je obkoljen ta narod od sovražnikov na vseh straneh.

Tudi ta govor je bil sprejet z živahnim odobravanjem in z navdušenimi živio-klici.

S tem je bila vrsta napitnic končana, in se je kmalu na to zaključil banket.

Sledila je potem telovadba, pri kateri se ljudstvo čilim Sokolom ni moglo načuditi.

Popoldne so udeležniki obiskali rojstni dom Slomškov in grič sv. Ožbalta. Na rojstnem domu so bili prijazno sprejeti. Tudi tam je bilo izrečenih več govorov. Naposled je bilo dano znamenje, da se začne — prosta zabava. To znamenje je dal Štefe, ki je imel okrog sebe kacic 30 krščanskih socialcev in socialk in je tudi začel — govoriti.

Ko se je zmračilo, zbralo se je na Podgorškem domu zopet na tisoče ljudi. Večina zunanjih udeležnikov se je odpeljala že zvečer, a ostalo jih je še mnogo do pozne noči. In ti so čuli potem ljudstvo prepevati. Ljubke zdravice, ki jih je pelo kar tisoč ljudi nakrat, so donele v hladno noč, a kdor je to množico opazoval in poslušal pogovore, je dobil prepričanje, da je Slomškova slavnost utrdila v tisočih narodno zavest in na tisoče drugih obudila iz nezavednosti, a to je najlepši uspeh, ki ga zamore doseči taka narodna slavnost.

Rekli smo že, da je imela slavnost čisto narodni značaj. Pokazalo se je pri tej slavnosti, da je štajerska duhovščina vendar še veliko boljša in taktnejša od Kranjske. Naši klerikalci so ostali doma. Ni ga bilo ne Kalana, ne Kreka, ne Šustersiča, ne Ušeničnika, ne Vencajza, ne Koblarja, sploh nobenega tistih, ki imajo kaj govoriti... Prišlo je sicer nekaj klerikalnih poslancev, a samo tacih, ki v svoji stranki nimajo ničesar odločevati, tacih, s katerimi bi se itak dalo živeti. To, da so vsi voditelji kranjske klerikalne stranke od Slomškove slavnosti izostali in še nekako demonstrativno, govori cele knjige! Zato pa je bila posvetna inteligenca slovenska toliko boljše zastopana in zlasti častno slovensko učiteljstvo... Slavnost na Ponikvah je novič jasno pokazala, da je mej nami slovenska napredna inteligenca nositeljica narodne ideje.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 7. avgusta.

— Dež. poslanec Lenarčič, ki je s svojo rodbino bil na potu preko Nemčije in Belgije v London, odkoder je hotel obiskati pariško razstavo, je v Bruslju nevarno obolel in sicer za legarjem. Zdaj leži v nekem ondotnem privatnem sanatoriju, kjer mu streže njegova gospa soproga, v tem ko so otroci nastanjeni v nekem hotelu. Iskreno želimo, da bi se ljubeznjivemu in značajnemu rodoljubu kmalu povrnilo zdravje!

— Shod pri Virantu, ki se je vršil v nedeljo dopoldne, je imel namen, združiti davkoplačevalce tega okraja na skupno postopanje v zadevi nameravane doklade 9½% v cerkvene namene. Predsedoval je delovodja in hišni posestnik g. Fran Šeber, zapisnikarjem je bil izvoljen g. D. Trost. Predsednik je pojasnil, da davkoplačevalci te doklade ne zmorejo; ako že morajo na vsak način plačati stroške za cerkev, naj se jim to olajša s tem, da se denar vzame na posodo pri kakem denarnem zavodu, davkoplačevalci pa bi plačevali obresti in amortizacijsko kvoto, a tako, da bi se kapital vrnil v kacic 20 letih. G. Fr. Tosti je nasvetoval, naj se prosi magistrat, da ustavi pobiranje te naklade do 1. januarja 1901. In naj se znese, ki ga je plačati, razdeli na več let. Davkoplačevalci tudi pri najboljši volji ne morejo plačati 9½% doklade. Gosp. Fr. Pock je vprašal, kam je prišel tisti denar, ki ga je knezoškofijski ordinarijat prejel o potresu. Namenjen je bil po potresu oškodovanemu prebivalstvu, a nihče ni dobil niti vinarja. Tudi računov o tem denarju ni dobili. Vlada je dala račune o porabi potresnega denarja po neodvisnih meščanih revidirati in se je končni račun razglasil po listih, ordinarijat pa ne pove, niti koliko je dobil, niti kaj je storil z njemu zaupanim denarjem. Davkoplačevalci niso bili vprašani, ko se je zidalo to brez konkurenčne obravnave, kar naj zdaj plačajo. Župnik je vse na svojo roko odredil, naj pa tudi sam plača. Obč. svet. Tosti je opravičil postopanje magistrata, povdarja, da se je ta držal zakona. Na predlog predsednika je shod izvolil poseben odbor, ki ima nalogo, da poda zoper sklep o pobiranju doklade 9½% v cerkvene namene rekurz, in da sploh v imenu davkoplačevalcev stori vse potrebne korake, da se ta zadeva uredi. V ta odbor so bili voljeni gg.: Fr. Trdina, Ivan Tosti, J. Benedikt, Fr. Šeber, F. Bergant ml., F. Ravnikar, H. Čelšnovar, Š. Klun, J. Vidmar, J. Bahovec in J. Podlesnik ml.

— Dobro jo je skupil. Iz Dola nam poročajo: Zasloveli naš župnik, gosp. Karol Ceme, odgovoril je te dni deputaciji obrtnikov, ki je prišla k njemu prosit, da bi navzlic plesu, ki se bo vršil „na žegnanju“ v Beričevem — božjo službo opravil: „Opustite ples in nesite rajši isti denar, katerega ste namenili za pijačo, jed in godce — k ofru, da bo ofer bolj imenitno (!) izpadel.“ Obrtniki niso mu ostali pa tudi nič dolžni, rekoč: „Dobro, gospod župnik, mi bomo ples opustili, se postili in šli k imenitnemu ofru, ako nam Vi obljubite, da boste za nas davke plačali.“ Tableau! Naknadno pišejo nam, da se je vršilo minolo nedeljo žegnanje pri podružnici v Beričevem s streljanjem topičev, godbo, plesom in brez posta, pa tudi — brez božje službe. Radovedni smo, če bodo vrli Beričevčani, ki so pa ob enem tudi prav dobri kristijani, radi svoje trme zares celih pet let brez maše.

— Celjski mestni magistrat je vpriporil komedijo. Piše se nam: Prišedši predsinočnim iz Ponikve nas je pričakalo na peronu celjskega kolodvora vse polno orožnikov, politični komisariji so švigali sem in tja, pred vhomom pa so nas sprejeli mestni policaji. Vsi ti varstveni organi so odredili, da mora vse občinstvo razun Sokolov naprej, Sokoli pa naj nekoliko počakajo, da se „množica“ pred kolodvorom pomiri in razide. Res so nas ločili, in kaj pomenja tako razcepiljen naših sil v Celju po noči, to vemo že iz skušenj izza poprejšnjih let. Pred kolodvorom je bilo zbrano tisto znano celjsko barabstvo, katero stoji vedno kakor na povelje pravčasno v pravilni pozituri, kakor možici, navezani na vrstico. V stranskih ulicah pa so stale s puško ob nogi kompanije vojakov. No zgodilo se ni ničesar; razven par zvižgov in nekoliko heil-klicov, katerim pozdravom smo odgovarjali s krepkimi „na zdar“, bilo je vse mirno. Čemu je celjska policija pustila, da se je zbirala tista znana sodrga, katera je najbolj poznata ravno celjski policiji, zakaj je ni poslala domov, vsakega remitentneža pa pozaprla, to nam je že davno rešena uganjka. Komedija, sinoči uprizorjena, je kaj prozoren maneuver. Namen ji je bil kazati na zgorej, kako silno so „razburjeni“ duhovi v Celju, tako da je Sokolska slavnost dne 15. t. m. absolutno nemogoča. Na kak način se dela razburjenost v Celju, to so nam znani umetniki zopet

včeraj dokazali. Pa naj kdo reče, če ni največji sovražnik celjskih nemških trgovcev in obrtnikov ravno mestni urad celjski!

— **I. slovenska umetniška razstava v Ljubljani.** Ker dobajajo odboru tudi oglasa umetnih obrtnikov, sporoča odbor tem potom, da bode I. slovenska umetniška razstava izključno umetniška, in da morejo razstaviti svoje umotvore le slikarji, kiparji in arhitekti, ki so društveni člani, ne pa obrtniki z umetninami in obrtno-umetninskimi izdelki. Zanimanje za to razstavo, ki je za razvoj naše domače umetnosti največje važnosti, je med umetniki in občinstvom jako živo; zategadelj prosi odbor društva vse slovensko časnopisje, da svoje čitatelje večkrat obvešča o pripravah za to razstavo. Doslej se je oglasilo že nad 30 slikarjev, slikaric, kiparjev in arhitektov. Dela je doposlali do konca avgusta; razstava pa se odpre slovesno 15. septembra v veliki dvorani „Mestnega doma“.

— **Za „Dijaški dom“ v Celju** nabrala je pri Slomškovi slavnosti na Ponikvi gospa Adela dr. Dečkova svoto 409 K 10 vin.

— **Iz Kokrske doline** se nam piše: Pred par leti je zgradila „Kranjska sekcija nemškega in avstrijskega planinskega društva“ Zoisovo planinsko kočjo. Pričakovali smo, da bode ta stavba pomnožila promet tujcev po naši dolini, ker je tudi c. kr. poštno ravnateljstvo v Trstu uvedlo poštni voz iz Kranja do Pavšnarja. A „Section Krain“ je s svojim delovanjem mnogo pripomogla, da se promet ne more razvijati. Strašijo tujce po časopisih z neresničnimi podatki o sovraštvu domačinov zoper Nemce in tudi v publikacijah „kranjske sekcije“ veje isti neresnični duh. Kdor pozna dobro srčnost in uljudnost našega prebivalstva, mora s studom taka napolnjenost odvrniti. Zameriti po tem takem ne moreš Nemcu iz Nemčije, ki se ogiblje naših krajev, pred katerimi jih svari naša kranjski Nemci in renegatje. „Section Krain“ ovira s tem promet v onih krajih, katere si je sama kot torišče planinskega delovanja izbrala. Omenjeni poštni voz je vsled tega navadno prazen, in poštno ravnateljstvo namerava vožnjo s tem vozom opustiti. Svetovali bi pa, da bi poštni voz vozil do Gorenjega Jezerskega, ki je sedaj važna planinska postaja. Na ta način bi se poštni voz gotovo izplačal. „Section Krain“ je napravila nov pot od Pavšnarja do Zoisove kočje. Ta pot je nepotreben, nevaren za večino obiskovalcev in brez udobnosti, sploh pa mnogo slabšeji od starega pota. Hvaležni moramo biti domačinom, ki svare potnike pred novim potom in jih opozarjajo na varen in krajši stari pot. Želeli bi glede na varnost potnikov, da bi si dotična pristojna oblast ogledala ta novi „sekcijski pot“. Prepričala se bode o nevarnostih za manj vežbanega turista, ki si izbere nov pot vsled velike reklame „Section Krain“, da je novi pot najudobnejša in najkrajša zveza Kokrske doline s Zoisovo kočjo. Kdor pa proti večeru prihaja po novem potu, bode vsled snežišč primoran vrniti se. Poznavajoč ta kraj smatramo kot dolžnost oblasti, da od strani markacijo in napisne table tega novega „sekcijškega pota“, predno se zgodi kaka nesreča.

— **Žalovanje v Primorskem in na Laškem.** Laško demonstrativno žalovanje po kralju Umberto na Primorskem je postalo že naravnost škandalozno. Lahki agitirajo na vso moč, da bi se razobesilo kar mogoče mnogo črnih zastav in drugih žalnih znakov. Celo s terorizmom silijo ljudi k temu, a vlada vse to trpi. Namen vsemu temu počenjanju je, pokazati, da je Primorska zrela za združenje z Italijo. Nasprotno pa se poroča, da so vesti o silnem žalovanju na Italijanskem tudi silno — pretirane. V Benetkah in v Milanu je ljudstvo povse indiferentno. Črnih zastav ni skoro prav nič razobesjenih. Celo v Monzi ni na velikem trgu nobene zastave, zato pa se v Milanu prirejajo javni koncerti in gledališke predstave. Ta razloček mej Italijo in Primorsko pade v oči. Kaj si morajo drugod po svetu misliti o naši državi, ki mirno prenaša taka izzivanja in take demonstracije, kakršne se prirejajo na Primorskem, s tem si mi ne bomo belili glave.

— **Umrl je 5. t. m. v Zagorici** pri Čatežu posestnik France Ostanek, vulgo Žganjar, ljubljanskim mesarjem zaradi izvanredno lepe govedi dobro znana in priljubljena oseba.

— **Iz Velikih Lašč** se nam piše: Dolgo smo potrpeali in molčali, a zdaj ne moremo več. Odkar imamo železnice, dobivamo dopoldnansko pošto iz Ljubljane mesto ob 9. uri dopoldne največkrat šele ob dveh popoldne. Nekaterniki pravijo, da se hodi ljubljanska zjutranja pošta v bistro Rinžo kopat, da potem lepo ohlajena popoldne prilaze v Lašče. Na vsak način prosimo uljudno, a odločno, da se tem razmeram konec naredi.

— **Ubil se je v Žužemberku** 80letni pastir Anton Eršte iz Sv. Petra pri Novem mestu. Mož je v spanju padel s svisel na cesto.

— **Anarhisti v Trstu.** Zopet so v Trstu aretovali dva tiča, ki sta na sumu, da sta anarhisti. Jeden se zove Alexander Clementi in je iz Loreta na Laškem doma, po poklicu pa natak. Drugi, ki je javno odobral umor kralja Umberta, je dejal, da se zove Alfred Melega, in da je iz Bolonje, toda policija je dognala, da se mož ne piše tako. Aretovanec, ki si je dal zadnje dni odbiti brke, da bi se ga ne spoznalo, neče dati nikakega odgovora na vprašanje, kdo da je, in odkod da je.

— **Slovensko društvo „Zvezda“ na Dunaju** si je napravilo svoje posebne pravilne razglednice v slovenskih barvah.

— **Ne domačini, nego gasilci.** Zadnjič smo poročali, da so, ko je gorelo v Kušarjevi hiši, pogasili ogenj domači ljudje. Gasilno društvo pa nas prosi zdaj, naj konstatiramo, da tistega ognja niso pogasili domači ljudje nego gasilci. To smo s tem storili, ker nečemo kratiti gasilcem časti, da so pogasili ta ogenj v dveh peceh, ki je bil tako strahovit, da so vratca od peči žarela!

— **Tatvini.** Dne 6. t. m. je bila Matiji Pobjolšarju v tovarni za lep ukraden iz telovnika, ki je visel na steni, srebrna ura z verižico, vredna nad 24 K. — Dne 5. t. m. je bila iz odklenjene omare ukradena Mariji Trojarjevi srebrna ura z verižico vredna 30 K. Tat je pri Trojarjevi stanoval in po izvršeni tatvini pobegnil.

— **Dober gost.** Včeraj zvečer je prišel v Blumauerjevo gostilno Gašper Valentincič in zajedel in zapil za 3 K, česar ni hotel plačati. Tudi stražniku, ki je bil klican, da posreduje, je rekel, da ne plača. Mož se je zanesel na svojo moč, toda bil je premagan in odpeljan na magistrat.

— **Izgubila je Frančiška Jan** rujavo denarnico, v kateri je bilo 8 K 70 vin.

* **Poročna obleka kralja Aleksandra in Drage Mašino.** Dopisnik dunajske „Neue Freie Presse“ v Belem gradu opisal je v ponedeljek obširno tudi obleko kraljevskega poročnega para. Dopisnik piše: Kralj, visoka, širokopleča oseba, je nosil srbsko generalsko uniformo, rdečo suknjo, črne hlače z zlatim robom in visoke črvice, na glavi je imel visoko belo čepico z dragocnim peresom. Gospa Draga pa je imela belo svilen obleko z juponom in pošito z bruseljskimi čipkami. Na glavi je imela diadem, ki je držal po hrbtu padajoči pajčolan z zlatimi prami. Dolgo vlečko sta nosili dve majhni deklici v srbski narodni noši. Ženin in nevesta nista imela rokavic.

* **Kakšna bo kazen morilca Brescija?** Ker v Italiji nimajo smrtno kazni, bode Bresci obsojen v dosmrtno ječo. Najprej bo deset let v samotni celici, ki bo 2 metra dolga in 1 m široka. Hranil se bo ob samem kruhu in vodi. Delal ne bo ničesar, niti bral niti pisal. Tudi govoriti ne sme z njim nihče. Ako bo nemiren, ga zvežejo v silovni jopič ter bo moral spati z vezanimi rokami in nogami v rakvi podobni postelji. Na sprehod pojde malokrat med dve goli visoki steni. Če prebije vse to, pride v drugo ječo, kjer bo moral delati. Navadno pa vsak tak obsojenec prej umre ali pa zblazni!

* **Župnik — pustolovec.** Župnik Vincenc Havlicsek je pred dvema letoma v Požunu ponesel 60.000 gld. cerkvenega denarja in zginil. Nastanil se je v Budimpešti, kjer je najel kar celo vilo in lagal, da postane v kratkem kanonik. Kmalu je prišla tudi gdč. Grimme, v Požunu splošno znana lepota, in župnik ji je najel stanovanje v Budi. Zaljubljenca sta živela jako

veselo v vili in izven vile, delala sta dogove ter lagala ljudi, da sta silno bogata. Jemala sta tudi razne stvari na mesečno plačevanje in potem tiste stvari zastavila. Tako je župnik vzel tudi preprog za 2000 kron ter jih potem takoj zastavil za 1200 kron. Prodajalec je to izvedel in šel k župniku, ki pa je že izginil. No, tiste preproge pa so dobili v stanovanju gdč. Grimme skrite. Napravila se je ovadba, a k sodni razpravi nista prišla, kajti zaljubljeni parček je izginil iz Budimpešte brez sledu.

* **Peš po vodi.** Nenavaden prizor se je nudi dne 26. m. m. gledalcem na obeh straneh Rene pri Koloniji. Tega dne zvečer je prišel namreč od Zgor. Rene tekalec po vodi, kapitan Grossmann. Potem je Grossmann, oblečen v lahno obleko, s svojimi poldrugi meter dolgimi, v obliki cevi napravljenimi črevlji nadaljeval svojo pot po vodi. Grossmann se pomika dalje z gotovostjo in hitrostjo drsalca na ledu, držé v roki lahko veslo, s katerim se ohranja v ravnotežju. Vsled prometa parnikov in drugih plavil razburkana reka ni nič vplivala na gotovost njegovega napredovanja. Med obema mostovoma si je ta sportsmann užgal cigaro ter mahal z robcem občinstvu v pozdrav. Prihodnji cilj njegovega potovanja je bil Muhlheim na Reni.

* **Močna žena.** „Sarajevskemu Listu“ poročajo iz Zenice, da je Nura Mulazimović v vasi Doglod pet dnij ležala v porodnih bolečinah. V besnem trpljenju je zgrabila nož ter si prepirala spodnji život ter tako rodila. Nato je poklicala neko 15letno dekle, da jo primitivno sešije. Mati in otrok sta zdrava. Zdravniki strmé. To vest je prinesla tudi „Agramer Ztg.“

* **Med in influenza.** „Sisački Vestnik“ piše: Med se je izkazal kot vrlo uspešno sredstvo proti influenci. Ako vzamete vsak dan nekoliko kavskih žlic meda in ga držite nekaj časa na jeziku, bodite uverjeni, da vas to ubrani te bolezni. Isto posledico ima, ako se med razstopi v vodi in razstopina vdih. Razlog je povsem jednostaven: influenza nastane, ako se vnamejo žleze, ki izločajo sluz. Med je najboljšo sredstvo proti vnetju. Seveda mora biti med naraven.

* **Pokrivalo v vročini.** Londonski list „Revue“ poroča, da je potoval nekdo po tropiškimi deželah, kjer je bilo v senci 30 do 40 stopinj vročine, ne da bi ga kdaj le bolela glava, ker je imel glavo pokrito z rdečo tkanino, ali svilen, platnen ali bombažno. Rdeča barva je baje najboljšo sredstvo proti vročini.

* **Čudna bolezen.** V Hamburgu imajo zdravniki opravka s čudno boleznijo. Neko žensko iz Bahrenfelda je lani zadela strela. Ležala je 6 mesecev. Ko je vstala, je mogla hoditi s pomočjo drugih le par korakov, a roke in ramena so ji ostala otrpla. Čudno pa je, da more docela lahko premikati roke in noge, kadar grmi in treska. Kakor hitro pa nevihta poneha, ji udje otrpnejo iznova.

* **Ženska osveta.** Sušaški „Novi List“ poroča: Minolo nedeljo se je dogodil v Trpnju strašen zločin. Dekle Zimič, stara 20 let, je ob 7. uri zvečer z revolverjem pred cerkvijo usmrtila Luja Jerića, moža 40 let, ker se je oženil z drugo, dasi je njej obljubil zakon. Jerić je umrl na mestu, morilko pa so zaprli.

* **Boj proti podganam potovalkam.** „Voss. Ztg.“ poroča, da imajo na Danskem pravo vojno proti podganam potovalkam. Vojno vodi inženjer Zuschlag. Tekom 18 mesecev so pobili v Kodanju okoli 100.000 podgan ali 925 na dan. Podgana potovalka dela veliko škodo na polju ter uničuje jajca in mladiče koristnih tičev. Pa tudi na velike domače živali, n. pr. na prešiče se spravi.

* **Koliko je na svetu Židov?** Židov je 620.000. V Evropi 6.500.000, v Aziji 40.000, v Afriki 350.000, v Ameriki 350.000, najmanj jih je v Avstraliji. Med evropskimi državami jih ima Rusija 2.652.000, od teh jih biva 780.000 v kraljevini Poljski. Bavijo se večinoma s trgovino, z obrtnijo, s poljedelstvom. V Avstriji je 1.700.000 Židov, a od teh jih je v Galiciji 680.000. Nemčija jih ima 562.000, Turčija 105.000, Francija 63.000, Nizozemska 82.000, Italija 40.000. V Palestini je 25.000 Židov.

Književnost

— „Zvonček“. List s podobami za slovensko mladino. V 8. številu je ta-le vse-

bina: Cesarju ob sedemdesetletnici. Pesem, zložil Simon Palček. — Ob cesarjevi sedemdesetletnici. Zložil Zmagoslav. Cesarjeva sedemdesetletnica. Spisal Jakob Dimnik. — Zaostala čestitka. Spisal Ivo Trošt. — Poroča nadvojvode Franca Ferdinanda. — V šolo. Zložila Kristina. Pouk in zabava. — Slike: Cesar kot vojak. — Cesar kot lovec. Grad Habsburg. — Zofija kneginja Hohenberska. — Nadvojvoda Franc Ferdinand.

— „Život“ je prinesel v knjigi II. in zvezku 2. tole vsebino: Slike: F. Kovačević: Na savskoj obali. K. Crnčić: Zadnji potomak. K. Crnčić: Sumornost. Sadržaj: Janko Leskovic: Priča o ljubavi. — Drag. Domjanić: Šampanjac. — Srgjan Tucić: Zadnje poglavje. — Pablos Nirvanas: Ne prestano razapeti, prevela Nina Vavra. — „Matica Hrvatska“ god. 1899. (Šandor Gjal-ski: Diljem doma). — M. Nehajev: Janko Leskovic. (Sliko). — M. Marjanović: Maurice Maeterlinck. — Ivanov: Hrvatsko kazalište. — V. C. Albertinov: Maksim Gorkij. — Iz književnog i umjetničkog svijeta: Književnost: Dr. Gustav Gaj: Studija o supernormalnim fenomenima telepatije i levitacije. Iz engleske književnosti. — Umjetnost: Emil Holárek. Umjetnost u Bugarskoj. — Smotra. — Nove knjige.

— **Zapisci: Andrija Milčinić.** Zageb 1900. Dionička tiskara. Na 58 straneh je zbral pisatelj 18 modernih črtic in slik, ki se vse odlikujejo s toplim čustvom in elegantnim slogom. Cena knjige je 1 krona 60 vin. Dobiva se pri L. Schwentnerju v Ljubljani, v Dioničkej tiskarni in pri Ferd. Auerju v Zagrebu.

— **Nikola Ostojić: Čuvstva i poletj.** Pjesme. Uz popratno pismo dra. A. Tresića-Pavičića. Tisak i naklada N. Pissenbergera i I. Schnürmachera komandit. društva D. Tuzla. Cena 2 kroni. Na 127 str. je zbral pesnik velik niz pesnij, o katerih spregovorimo ob prvi priliki kaj več.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 7. avgusta. Nadvojvoda Rajner je danes odpotoval v Italijo, d. prisostvuje kot cesarjev zastopnik Umbertovu pogrebu. Tudi večja deputacija pešpolka št. 28 kralj Umberto je danes odpotovala v Rim.

Rim 7. avgusta. Poroča se, da je kralj Umberto od Acciaritovega atentata nosil vedno oklepno srajco od finega jekla. Prišedši v Monzo, je to srajco odložil, češ, da je tu doma.

Milan 7. avgusta. Listi konstatirajo, da po preiskavi zoper Brescija ni nobenega dvoma več, da kralj Umberto ni padel kot žrtev kake zarote.

Berolin 7. avgusta. Vodja nemških socialistov Viljem Liebknecht je danes umrl.

London 7. avgusta. Parlamentu je bila predložena uradna brzojavka kitajske vlade, glasom katere skrbi ta vlada za vse poslanike v Pekinu in je ž njimi v prijateljski zvezi. Kitajska vlada upa, da bodo pogajanja radi transporta poslanikov iz Pekina v Tsientsin imela ugoden uspeh, a ker so se začele vojne operacije proti Pekinu, ne more dopustiti, da bi inozemske vlade poslanikom pošiljale šifrirane brzojavke.

London 7. avgusta. V varstvo angleškega konzulata v Šanghaju je neka angleška ladja izkrcala več topov.

London 7. avgusta. „Daily Express“ javlja iz Šanghaja, da je Li-hungčang sporočil francoskemu konzulu, da so evropski poslaniki v petek zapustili Pekin in odpotovali v Tsientsin. Zapovednik kitajske armade, ki jih spremlja, je general Yunglu.

London 7. avgusta. „Daily Mail“ trdi, da je bila inozemska armada te dni blizu Tsientsina poražena. Kitajci zbirajo pri Pejtsangu veliko vojsko.

London 7. avgusta. Guvernerja v Santungu, Janušikaja so boksarji umorili.

Slovenci in Slovenke! Ne zablite družbe sv. Cirila in Metoda!

Tinktura zoper kurja očesa

— gotovo najboljšo sredstvo —
za hitro odpravo kurjih oči, trde kože itd.
Stekleničica z rabilnim navodom 25 kr.
Dobiva se v (9-32)
deželni lekarni „pri Mariji Pomagaj“,
M. Leustek-a v Ljubljani.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 3. avgusta: Jožefa Češnovar, gostilničarjeva hči, 7 mes., Dolenjska cesta št. 3, akutni črevesni katar. — Valentin Sadnikar, posestnik, 75 let, sv. Petra cesta št. 17, valed raka.
Dne 4. avgusta: Franja Habjan, kovačeva hči, 4 mes., Veliki Stradon št. 7, božjast.
Dne 5. avgusta: Uršula Zorc, gostija, 72 let, Tržaška cesta št. 57, vnetje sapnika.
V deželni bolnici:
Dne 2. avgusta: Ivana Cidrih, učiteljica, 32 let, novotvorba.
Dne 3. avgusta: Terezija Skerbec, urarjeva vdova, 50 let, jetika.

Meteorološko poročilo.

Vikna nad morjem 806,3 m. Srednji srčni tlak 786,0 mm.

Augst	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempe- ratura v °C	Vetrovi	Nebo	Pidavina v 24 urah
6.	9. zvečer	734,7	14,3	sl. svzhod	jasno	
7.	7. zjutraj	736,5	11,3	sl. jzhod	megla	
	2. popol.	735,4	24,7	sr. jzhod	pol. oblak.	49 mm.

Srednja včerašnja temperatura 15,0°, nor-
male: 19,5°.

Dunajska borza

dne 7. avgusta 1900.

Skupni državni dolg v notah	97,55
Skupni državni dolg v srebru	97,15
Avstrijska zlata renta	115,90
Avstrijska krona renta 4%	97,60
Ogrska zlata renta 4%	115,45
Ogrska krona renta 4%	90,75
Avstro-ogrski bančni delnice	1711
Kreditne delnice	664,25
London vista	243,05
Nemški drž. bankovci za 100 mark	118,50
20 mark	23,67
20 frankov	19,33
Italijanski bankovci	90,45
C. kr. cekini	11,40

Kleparska obrt v Kranju

nad 65 let obstoječa, se zaradi bolezni
pod ugodnimi pogoji in v dobrem stanju
tako odda.

Več ustno pri lastniku F. Z., Kranj
h. št. 154. (1532-6)

Št. 26.076.

Razglas.

(1574)

Ker se je z zgradbo novega cesarja Franca Jožefa I.
mostu sedaj pričelo, se javno naznanja, da bo de promet
čez stari mesarski most za vozove z današnjim dnem, za
osebe pa z dnem, ko bo de začasna brv prometu izročena,
zaprt.

Mestni magistrat v Ljubljani

dne 6. avgusta 1900.

Posestvo na prodaj.

V Mirni pečl prodaja se iz proste roke posestvo, obstoječe iz hiše in drugih gospodarskih
poslopij, vse še skoraj novo in v prav dobrem stanju, in iz zemljišč, obsegajočih 120 oralov, med
katerimi so prav dobre njive, lepi travniki in lepi gozdi. Hiša je komaj 50 korakov od župnijske
cerkve oddaljena in toraj na prav ugodnem prostoru za gostilno ali prodajalnico. Za gostilno je pri-
lika posebno dobra, ker je v tej hiši že stara, domačin in popotnim ljudem dobro znana gostilna.

Razun tega spada k temu posestvu tudi še jedna druga hiša v Mirni pečl, ki je v
prav dobrem stanju in se torej lahko pod jako ugodnimi pogoji v najem odda. Kupnine ni treba tako
vse plačati ampak se more po dogovoru plačati tudi v obrokih.

Cene in drugi pogoji poizvedeti se zamorejo pismeno ali ustmeno pri lastnici **Frančiški**
Rus v Mirni pečl. (1546-2)

Na drobno.
Na debelo.

P. MAJDIČ

trgovina z železnino „Merkur“

Celje, Graške ulice šte. 12 (1558-2)

priporoča različne poljedelske stroje priznane najboljšega izdelka, kakor:
mlatilnice, slamoreznice, čistilnice za žito, **mline** za
žito vejati, **stiskalnice** za sadje in grozdje itd.

Vedno velika zaloga **cementa**, najboljšega gornještajerskega **že-
leza**, stavbenih potrebščin, **traverz**, **okovov**, **samo-
kolnic**, **poljskega orodja**, **kuhinske priprave**, **štedil-
nikov**, **pečl** in sploh vsega v to stroko spadajočega blaga.

Sl. občinstvo vabimo najuljudneje,
si pri priliki ogledati našo trgo-
vino in zalogo.

Postrežba točna.

Cene nizke.

Prodajalnica s kletjo

(sedaj zaloga klobukov)
odda se na Starem trgu šte. 9
za februarjski termin 1901.

Natančneje se izve pri posestnici v
I. nadstropji istotam. (1575-1)

Ces. kr. avstrijske državno železnice.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. junija 1900. leta.

**Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez
Trbiž.** Ob 12. uri 5 m. po noči osonni vlak v Trbiž,
Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selsthal
v Aussee, Isl, Solnograd, Zell ob jezeru, Lend-Ga-
stein, Inomost; čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc, na
Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 17 m. zjutraj
osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Fran-
zensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selsthal v Solnograd,
Inomost, čez Klein-Reifling v Linc, Budejevice, Plzen,
Marijine vari, Heb, Francove vari, Karlove vari, Prago,
Lipko; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m.
dopoludne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Ce-
lovec, Ljubno, Selsthal, Dunaj. — Ob 4. uri 6 m.
popoludne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec,
Ljubno; čez Selsthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell
ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz;
čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzen,
Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare,
Lipko, Dunaj via Amstetten. Ob 7. uri 9 min. zve-
čer osonni vlak v Jesenice. Vrh tega ob nedeljah
in praznikih ob 5. uri 41 min. popoludne v Podnart-
Kropo. — **Proga v Novomestu in v Kočevju.**
Osonni vlaki: Ob 6. uri 54 m. zjutraj, ob 1. uri 5
m. popoludne, ob 6. uri 55 m. zvečer. — **Prihod
v Ljubljano juž. kol. Proga iz Trbiža.** Ob
5. uri 15 m. zjutraj osonni vlak z Dunaja via
Amstetten, iz Inomosta, Solnograda, Lince, Steyra,
Isa, Aussee, Ljubna, Celovca, Beljaka, Fran-
zensfeste. Ob 7. uri 45 min. zjutraj osonni vlak iz
Jesenice. — Ob 11. uri 16 m. dopoludne osonni vlak
z Dunaja via Amstetten, iz Karlovih varov, Heba, Ma-
rijinih varov, Plazja, Budejevic, Solnograda, Lince,
Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Bregence, Inomosta,
Zella ob jezeru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovca, Pon-
tabla. — Ob 4. uri 38 m. popoludne osonni vlak z
Dunaja, iz Ljubna, Selsthal, Beljaka, Celovca, Fran-
zensfeste, Pontabla. — Ob 8. uri 51 m. zvečer osonni
vlak z Dunaja, iz Lipskega, Prage, Francovih varov,
Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plazja, Bu-
dejevic, Lince, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla.
Vrh tega ob nedeljah in praznikih ob 8. uri 20
min. zvečer iz Podnarta-Krope. — **Proga iz
Novega mesta in Kočevja.** Osonni vlaki:
Ob 8. uri 21 m. zjutraj, ob 2. uri 32 m.
popoludne in ob 8. uri 43 m. zvečer. — **Od-
hod iz Ljubljane drž. kol. v Kamnik.** Ob 7.
uri 28 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoludne, ob 8.
uri 50 m. in ob 10. uri 25 m. zvečer, poslednji vlak
le ob nedeljah in praznikih. — **Prihod v Lju-
bljano drž. kol. iz Kamnika.** Ob 6. uri 49 m.
zjutraj, ob 11. uri 6 m. dopoludne, ob 6. uri 10 m.
in ob 9. uri 55 m. zvečer, poslednji vlak le ob ne-
deljah in praznikih. (1306)

Vrejo

vsprejme se bodisi novorojeno
ali tudi starejše dete iz boljše
rodbine. (1580)

Ponudbe na Martinovo cesto št. 18.

Železninarja

izurjenega strokovnjaka, kateri bi bil spo-
soben tudi za potovanje, išče večja trgo-
vina z železnino. (1559-2)

Ponudbe pod šifro T. M. upravnistvu
„Slovenskega Naroda“.

Firm 219.

Posam. I. 248/2.

Razglas.

Objavlja se, da se je izvršil v tusodnem
registru za posamezne tvrdke pri tvrdki:

„J. C. Juvancič, zum Betriebe einer Wein-
handlung in Šiška bei Laibach“

a) na podlagi mrtvaškega lista z dne 30. ju-
nija 1900, šte. 401, izbris dosejanega imetnika
tvrdke Ivana Karola Juvanciča in
b) na podlagi notarske, za slučaj smrti skle-
nene izročilne pogodbe z dne 6. januarja 1900,
opr. šte. 973, v zvezi z zgoraj navedenim mrtva-
škim listom in z dovolilno izjavo nedoletnih otrok
ranjcega Ivana Karola Juvanciča z dne 20. julija
1900, nadvarstveno odobreno z dne 25. julija 1900,
opr. št. A 729/00/3, vpis Ane Juvancič, trgovke v
Spodnji Šiški h. št. 77, kot sedanje imetnice tvrdke.

C. kr. deželna kot trgovska sodnija v Ljubljani
odd. III., dne 31. julija 1900. (1577)

Lekarna Piccoli, pri angelju.

Malinčev sirup

lekarnarja Piccolija

v Ljubljani

se prireja kar najskrb-
nejše iz dišečih gorskih
malinovitih jagod v srebr-
nem kotlu s pomočjo para, in je torej
najbolj čist izdelek nepresezne kakov-
osti ter naj se ne zamenjava z malino-
vim sokom, ki je v prodaji, in je navadno
umetno prirejen, imajoč v sebi zdravju
škodljive snovi in baker.

Steklenica z 1 kilo vsebine, pasterizo-
vana, velja K 130. Razpošilja se tudi v
pletenih steklenicah po 10, 20 in 40 kilogr.,
ter se 1 kilo zaračuna z K 110, 100 kilogr.
= 100 kron. I. (1368-5)

Pletena steklenica s 3 kilogr. vsebine
pošlje se franko po vsi avstro-ogerski mo-
narhiji proti povzetju z K 530.

Učenec

se vsprejme pri tvrdki (1503-9)
Štefan Lapajne v Idriji.

Mlad podobar

ki je zmožen ornamente rezlati in sploh
pri cerkvenem delu pomagati. se takoj
vsprejme pri (1576-1)

Alojziju Progar-ju v Celovcu.

Gostilna

(sedaj Vipavska zadruga) na Bregu h. št. 1
se odda z gostilniškimi prostori in sta-
novanjem za gostilničarja

s 1. novembrom t. l. v najem.

Več se izve pri hišni tamkaj. (1554-3)

Lepo stanovanje

obstoječe iz 3 prostornih, proti jugu ležečih
parketiranih sob, s kuhinjo in s pritliklinami
vred, z lastnim vrtom in paviljonom in
uporabo pralnice in kopalne sobe se odda
od 1. novembra t. l. v Kuhnovih ulicah
št. 21, nasproti domobranski vojašnici. (1553-3)

V najem se vsprejme

dobra gostilna.

Kdo? pove uprav. „Sl. Naroda“. (1555-2)

Spretno, solidno

potovalne uradnike

(akvizitirerje)

za vse zavarovalne stroke vsprejme proti
visoki proviziji, sšasoma tudi s stalno
plačo tukajšnji glavni zastop stare, na Kranj-
skem že dolgo poslujoče tuzemske zavarovalnice.

Lastnoročno pisane ponudbe naj se poš-
ljajo pod: „akvizitirer 25“ upravnistvu „Slov.
Naroda“. (1531-2)

Zobozdravnik

univ. med.

dr. A. Praunseis

ordinuje od dne 8. avgusta t. l. za vsa zobo-
zdravniška opravila vsak dan od 9.—12. ure
dopoludne in od 2.—5. ure popoludne

na Marijinem trgu št. 2 v Ljubljani.

Za uboge brezplačna ordinacija vsaki dan od
8.—9. ure dopoludne. (1524-3)

Graščina

v krasni in zdravi legi pod Rožnikom,
četr ure oddaljena od Ljubljane, z lepim,
senčnatim parkom in z vsemi udobnostmi,

se prodaja.

Posredovalci izključeni.

Natančna pojasnila daje **dr. Josip Furlan**,
advokat v Ljubljani. (1581-1)